

maandag 7 augustus

1 KONINGEN 18:39-40

39Alle Israëlieten zagen het, en allen vielen op hun knieën en riepen: 'De HEER is God, de HEER is God!' 40Toen zei Elia tegen hen: 'Grijp de profeten van Baäl; laat niet één van hen ontkomen!' De profeten werden gevangengenomen, en Elia liet hen afdalen naar het dal van de Kison, waar hij hen ter dood liet brengen.

Sommige mensen zoeken graag de confrontatie, zo lijkt het. En dat vindt hun omgeving niet altijd prettig. Elia was ook iemand die de confrontatie zoekt. Eerst met Achab, daarna met de Baälpriesters en later met het volk. Doet God dat zelf ook niet? Hij roept Adam bij zich na de zondeval. God vecht met Jakob. Hij geeft koning David er van langs in de soap met Batseba. En vlak voor de geboorte van de Here Jezus zendt God Johannes de Doper die gaat optreden met de kracht van Elia. Lucas 1:17 "Als bode zal hij voor God uit gaan met de geest en de kracht van Elia om ouders met hun kinderen te verzoenen en om zondaars tot rechtvaardigheid te brengen, en zo zal hij het volk gereedmaken voor de Heer.' Johannes die de Israëlieten op hun nummer zet en schijnheiligen ontmaskert.

Als je de Bijbel leest, de geboden in de kerk hoort en soms een scherpe preek vanaf de kansel, dan voelen wij ook die confrontatie. Maar als God de zaak op scherp zet, dan klopt zijn hart voor ons. Hij stoot niet af, maar nodigt. God zal ons nooit de waarheid vertellen zonder met liefde te spreken.

+++++

dinsdag 8 augustus

1 KONINGEN 18:41-42

41Tegen Achab zei Elia: 'Ga nu wat eten en drinken, ik hoor het geruis van de stortregen al.' 42Achab ging iets eten en drinken en Elia ging naar de top van de Karmel. Daar ging hij gehurkt op de grond zitten, met zijn gezicht tussen zijn knieën.

Geen onderwerp in Nederland zo vaak aan de orde als het weer en dan dikwijls in negatieve vorm: té koud, té nat, té warm, té droog. Wij horen weermannen en -vrouwen uitleggen hoe het komt dat het zo is – wat trouwens lang niet altijd lukt. Echt reden tot klagen is er bij levensbedreigende beelden van langdurige droogte en mensen met (te) weinig eten en drinken.

Maar Elia is hier geen weerman, zijn taak is nog niet klaar. Hij klimt naar de hoogte van de Karmel, buigt zich ter aarde en bidt. Jacobus schrijft later (Jak. 5), wijzend op Elia, een mens als wij, dat het gebed van een rechtvaardige veel uitwerkt. Waarom was zijn bidden zo krachtig? Elia kende de wet van Mozes, het woord van de HERE. Elia wist van heerlijke en machtige beloften. En God zou die beloften op zijn tijd in vervulling doen gaan. Maar God had er ook een voorwaarde aan verbonden: luisteren naar zijn stem. Krachtig bidden is de HERE plaatsen voor zijn eigen beloftewoorden. Wij mogen bidden in geloof en in Christus veel verwachten.

+++++

woensdag 9 augustus

JAKOBUS 5:7-8 + 16b-18

7Heb geduld, broeders en zusters, tot de Heer komt. Denk eens aan de boer, die geduldig blijft wachten op de kostbare opbrengst van zijn land, tot de regens van najaar en voorjaar zijn gevallen.

8Wees net zo geduldig en houd moed, want de Heer zal spoedig komen.

16b Want het gebed van een rechtvaardige is krachtig en mist zijn uitwerking niet. 17Elia was een mens als wij, en nadat hij vurig had gebeden dat het niet zou regenen, is er drie-en-een-half jaar lang geen regen gevallen op het land. 18Toen bad hij opnieuw, en de hemel gaf regen, en het land bracht zijn vrucht weer voort.

Het krachtige gebed van een rechtvaardige. Nee, de rechtvaardige is niet zonder zonde, maar hij belijdt zijn zonde en wandelt ootmoedig met de HERE. Elia's gebeden zijn bedoeld om mensen hun zonden te doen kennen en terug te brengen bij God. Verder tekent Jakobus ons Elia als een mens zoals wij. De grote profeet staat naast ons en dat is bijzonder. Jakobus noemt twee gebeden van Elia. De inhoud van die gebeden die Jakobus noemt staat er niet, maar wel het effect voor een hele regio. Eerst droogte, daarna regen, vruchtbaarheid. Het gaat Elia niet om hemzelf maar om het grote plan van God. Jakobus heeft geschreven over groei en over Jezus' terugkomst als het moment van de grote oogst (vs. 7). Zijn wij in ons bidden daarop gericht?

+++++

donderdag 10 augustus

1 KONINGEN 18:43-46

43Zijn knecht droeg hij op: 'Ga jij eens kijken, de kant van de zee uit.' De knecht ging kijken, maar toen hij terugkwam zei hij: 'Er is niets te zien.' Zeven keer stuurde Elia hem terug, 44en toen de knecht voor de zevende keer was gaan kijken zei hij: 'Er komt een klein wolkje uit zee opzetten, niet groter dan een handpalm.' Daarop zei Elia: 'Ga snel naar Achab en zeg hem dat hij zijn wagen moet inspannen en vertrekken, anders zal de regen hem de weg afsnijden.' 45In minder dan geen tijd werd de hemel verduisterd door wolken, stak de wind op en barstte er een enorme regenbui los. Achab reed in de richting van Jizreël. 46Elia werd door de hand van de HEER gegrepen. Hij schortte zijn lendendoek op en rende voor Achab uit, helemaal tot Jizreël.

Er zal regen komen, maar zoals Elia om droogte had gebeden zo doet hij dat nu ook om regen. Het pleit was beslecht, maar het wachten was nu op de zegen van het regenwater. En wachten op de HERE betekent activiteit van het geloof, in gebedshouding, gebedsoefening. Dan zendt Elia zijn knecht naar een nog hogere top, naar de zee kant. Zes keer een koperen hemel. Bij de zevende keer ziet de jongen een wolkje als "eens mans hand". Dan juicht Elia: ik hoor het geruis van een overvloedige regen.

Elia een mens als wij, schreef Jacobus. Wij mogen bidden in geloof. Bidden in vertrouwen op de beloften van God. Luisteren naar Zijn stem. En Hij zal de gelovige bidder ook vandaag horen. We mogen van het gebed van een rechtvaardige in Christus veel verwachten.

+++++

vrijdag 11 augustus

1 KONINGEN 19:1-4

1 Achab vertelde Izebel alles wat Elia had gedaan, ook dat hij alle profeten ter dood had gebracht. 2Toen liet Izebel Elia de volgende boodschap overbrengen: 'De goden mogen met mij doen wat ze willen als u morgen om deze tijd niet hetzelfde lot ondergaat als zij.' 3Elia werd bang en vluchtte om zijn leven te redden. Bij Berseba in Juda aangekomen liet hij zijn knecht achter 4en zelf trok hij één dagreis ver de woestijn in. Daar ging hij onder een bremstruik zitten, verlangend naar de dood, en zei: 'Het is genoeg geweest, HEER. Neem mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn voorouders.'

Het evangelie maakt je een gelukkig mens. Elia kan daar over meepraten. Op de Karmel met die Baäl priesters hadden de mensen nog gezien wie er echt de HERE God was... Het volk heeft hem toegejuicht. Sterker, heeft de HERE toegejuicht: "De HERE die is God!!". Iedereen was diep onder de indruk. Je zou zeggen: Elia moet zich gelukkig gevoeld hebben. Maar het tegendeel blijkt hier. Elia, nota bene profeet van God, hij is er moe van. Het valt ook niet mee om profeet te zijn, in de tijd van koning Achab. Elia moet dwars tegen alles in, tegen de mode van die tijd, de macht van de regering. Zijn leven loopt zelfs gevaar, koningin Izebel wil zijn dood.

Als Elia dat hoort, knapt er iets in hem. Hij zegt (vs. 4): "HERE, het is genoeg geweest". Hij geeft het op. Hij heeft zijn knecht al ontslag gegeven (vs. 3) en hij dient nu zelf om zo te zeggen zijn ontslag in bij God. Heel hoofdstuk 19 tekent het beeld van een uitgeputte profeet. Hij heeft het gevoel dat alles mislukt is. Hij moet vluchten, hij is er niks mee opgeschoten. Maar God laat het er niet bij zitten.

+++++

zaterdag 12 augustus

1 Koningen 19:5-9

5Hij viel onder de bremstruik in slaap, maar er kwam een engel, die hem aanraakte en zei: 'Word wakker en eet wat.' 6Elia keek op en ontdekte naast zijn hoofd een brood, in gloeiende kooltjes gebakken, en een kruik water. Nadat hij had gegeten en gedronken ging hij weer onder de struik liggen. 7Maar de engel van de HEER kwam terug, raakte hem opnieuw aan en zei: 'Sta op en eet wat, anders is de reis te zwaar voor je.' 8Elia stond op, en toen hij had gegeten en gedronken liep hij, gesterkt door dit voedsel, veertig dagen en veertig nachten door de woestijn, tot hij bij de Horeb kwam, de berg van God. 9Daar ging hij een grot binnen om er de nacht door te brengen.

Elia de knecht van God had meegemaakt wie de HERE was en hoe Hij voor je zorgt, hij ziet het niet meer zitten en verlaat het land, het beloofde land. Hij gaat terug naar de woestijn. Daar, waar het

volk na veertig jaar uit bevrijd was. En daarmee keert hij Gods volk de rug toe. Wat hélpst het om voor God te strijden?

Een gevoel wat je vandaag ook kunt krijgen. Kerken die leeglopen. Evangeliseren? Veel harten zitten op slot. In het publieke domein een beroep doen op de Bijbel, is haast onfatsoenlijk. Zou je als christen geen ontslag indienen? HERE, ik stop ermee, ik ben het moe. Zou je ook niet lusteloos worden als er dingen in de kerk gebeuren waar je niet enthousiast van wordt?

Maar God laat het er niet bij zitten! Slapen in de woestijn is dodelijk. Dus stuurt God een engel die Elia wakker maakt. Elia dreigt in de woestijn van de duivel te verliezen!!

Eeuwen later gaat dat anders. Dan weer een profeet. En weer de satan. Maar dan is het onze Heiland. Hij kan op eigen kracht de duivel aan. En daarna dienen engelen hem. En hier? Juist door de dienst van een engel kan Elia verder, op weg, naar Horeb. Waarom daarheen? Daar, waar het allemaal begonnen is? Waar God het eerste woord had in de verbondssluiting?

Horeb. Daar gaat hij heen.